

ДИТБУДИНОК ЧИ ПРИЙОМНА СІМ'Я: ПРІОРИТЕТИ РЕФОРМУВАННЯ

Проблема сирітства, бездоглядності дітей, їх влаштування і виховання актуальна для багатьох навіть цілком „благополучних” країн. У період глибоких суспільних трансформацій вона істотно загострилася практично в усіх пострадянських країнах, у тому числі і в Україні. Час показав неефективність успадкованої від радянських часів системи виховання дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, зорієнтованої виключно на інституціональні форми їх влаштування — школи-інтернати, дитбудинки, будинки дитини. Сьогодні одним з пріоритетів державної соціальної політики України щодо підтримки вразливих категорій населення стало реформування системи влаштування дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, у напрямі забезпечення для них сімейного середовища.

24 січня 2007 р. у Києві відбулася науково-практична конференція “Проект „Реформування системи піклування про дітей в Україні шляхом розвитку інституту прийомних сімей”: здобутки, досвід, перспективи”. Цей проект здійснювався Християнським дитячим фондом за підтримки програми МАТРА Міністерства закордонних справ Королівства Нідерландів упродовж трьох років — з 1 грудня 2003 р. по 30 листопада 2006 р. в чотирьох пілотних регіонах України: Черкаській, Кіровоградській, Хмельницькій областях та АР Крим. На завершальному етапі проекту Християнським дитячим фондом спільно з Українським інститутом соціальних досліджень імені Олександра Яременка було проведено соціологічне дослідження „Реформування державних закладів для дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування”, яке дозволило виразніше побачити результати проведеної роботи, окреслити коло питань, врахування яких допоможе забезпечити успішний старт і проведення необхідних реформ.

Власне це і стало предметом розгляду на конференції. У ній взяли участь Рон Келлер, Посол Королівства Нідерландів в Україні, Світлана Толстоухова, заступник Міністра України у справах сім'ї, молоді та спорту, Роб ван Паже, директор організації Stichting Op Kleine Schaal (Нідерланди), представники Українського фонду „Благополуччя дітей”, місцевих органів державної влади, організатори та учасники реалізації проекту, соціальні працівники, прийомні батьки, науковці.

Існуючі проблеми, вітчизняний та зарубіжний досвід, шляхи і перспективи їх вирішення в Україні було різнобічно висвітлено в шести доповідях на двох пленарних засіданнях та у виступах учасників на засіданнях секцій.